

13.30 – 14.00

1 – ZAČETEK NEPOSREDNEGA PRENOSA PREK SVETOVNEGA SPLETA

2 – POZDRAV NAPOVEDOVALCEV: KDO SMO, KAJ JE RUN4UNITY

- Letizia:* Pozdrav vsem!
- Luca:* In dobrodošli na Run4Unity! Jaz sem Luka.
- Letizia:* Letizia,
Cristina: Cristina,
Francesco: Francesco.
- Cristina:* Smo na Trgu Navona v Rimu, kjer se pripravljamo in zdaj začinjamo drugi niz Run4Unity, svetovne štafete 'Otrok za edinost'.
- Francesco:* Prek svetovnega spleta smo povezani s številnimi državami s petih celin, ki bodo skupaj z nami spremljali kroženje okoli sveta s predajo štafetne palice od enega do drugega časovnega pasa naredi v 24 urah celoten krog okoli sveta.
- Luca:* Z zvezami in novicami, ki že prihajajo na naše spletno mesto, bomo izvedeli v realnem času, a zdaj se predstavimo?
- Letizia:* Gotovo! Smo otroci za edinosti in pripadamo Gibanju fokolarov, ki je razširjeno v 182 držav sveta, različnih kultur, Cerkev, verstev in prepričanj. Naš namen je ideal edinosti Chiare Lubich, katerega vir je v evangeliju.
- Francesco:* Danes smo zbrani tisoči v več kot tristo mestih sveta. Ta dan bi radi posvetili njej, ki je bila še pred dvema mesecema z nami. Radi bi ji izrekli zahvalo, ker smo po njej odkrili skrivnost, da bi bili srečni. To se zgodi, kakor nam je povedala, ko ljubimo vse, ko ljubimo prvi, ko ljubimo vedno.
- Letizia:* Izbrali smo geslo, da bi ga živeli vsi skupaj. Pravi tako: "Kar koli hočete, da ljudje storijo vam, storite tudi vi njim".
- Cristina:* Ga poznate? Je v evangeliju, a imajo ga tudi vsa verstva in je zapisano v srce vsakega človeka. Imenuje se zlato pravilo in od nas hoče, da zadovoljimo vsakega človeka, ki gre mimo nas. Kako? Tako da storimo njemu, kar bi hoteli, da je storjeno nam, če bi bili na njegovem mestu.
- Luca:* Danes bomo prav gotovo imeli tisoč priložnosti, da bi ga živeli. Gre za to, da smo pozorni na potrebe tistega, ki je ob nas. Je srečen? Srečen sem tudi jaz in z njim podelim njegovo veselje. Potrebuje pozornost, da ga poslušam? Tako je, kakor bi to potreboval jaz in tako se mu prvi dam na razpolago.
- Cristina:* Tako življenje zahteva vajo! Toda naša izkušnja nam pravi, da je sreča zagotovljena!

Letizia: Poskusimo, da bi se prepričali o tem!! Na razpolago imamo ves dan, da bi skupaj doživeli učinke življenja zlatega pravila!!

Francesco: Začnimo takoj, zelo pomembno je, napišimo na forum internetne strani run4unity.net svoje izkušnje. Počasi, počasi se bo naš košček sveta obarval!!

3 - PESEM "RUN4UNITY"

The city streets are grey
 With people suffering in their pain
 The joy they hunger for
 Is near and not so far away.
 Give love and you will find love
 Share the pain that's all around you
 Take away all the sorrow,
 Heal the wounds you see
 Happiness will follow.

**Time to run all together -
 all the world is set in motion
 join our race as we reach our goal
 Run, run, run – run and go. (2x)**

The race continues on
 And soon we'll be one family
 Come join our effort and the river
 Soon will meet the sea
 Just do your part, He'll be there
 And multiply your actions
 See your city grow
 Make it your intention
 Nation all united.

Time to run all together... (2x)
 All you people hear me out!
 Come and stand beside our cause!
 Know the day is near at hand
 When all the nation will rejoice
 Feed all the hungry! Tend to the thirsty
 Clothe all the naked! Give to the needy
 So roll up your sleeves and you'll make a big difference!
 The world will live as one!

Time to run all together... (3x).

4 – POGOVOR Z AKTERJI: kako smo pripravljali Run4Unity

Lorena: Pozdravljeni, sem Lorena. Ob meni je nekaj otrok, ki so pomembni v današnjem dnevu, ki se zdi res poseben! Predstavila vam bom nekatere. **Ciao, Giulio, ti si basist, kajne?**

Giulio: Da, igram na bas, a ne samo jaz, dva sva. Za naju ni pomembno igrati v

mondoviziji, ampak dati prostor drugemu, tako da se na primer izmenjujeva v raznih pesmih. Naša glasbena skupina je nastala prav za Run4unity in smo iz različnih italijanskih mest.

Lorena: **Ciao, tudi ti igraš?**

Juru Ne, imenujem se Juru in sem v eni od skupin, ki se bodo danes izmenjavale na odru za koreografije. Tudi jaz imam orodje: to je ta čopič, s katerim boste videli, kako barvam ..., vendar vam ne moram reči kaj več, ker bi pokvaril presenečenje!

Lorena: **Vidimo, da imaš veliko papirjev v roki. Elisa, kakšen je tvoj prispevek za Run4unity?**

Elisa Danes bom spremljala program v kabini in posodila svoj glas tistim, ki ne bodo govorili italijanskega jezika na odru. Že devet mesecev se srečujemo v prostem času, da bi pripravili program, ki ga boste videli. Nas je približno 200 iz različnih držav, ki smo pripravili ta dan. V stiku smo bili prek svetovnega spleta. Skupaj smo si zamislili razne točke oddaj, napisali besedila ... Bilo je nepozabno živeti med nami zlato pravilo, tudi tako, da smo se učili poslušati zamisli drugega. Danes ne bi radi toliko govorili, kolikor pokazali naše življenje. Če je osrečilo nas, smo prepričani, da bo osrečilo tudi številne druge, ki nas bodo poslušali.

Lorena: **Najlepša hvala, Elisa! Zdaj prepustimo mesto otrokom iz Hong Konga, ki prihajajo, da bi pokazali star ples iz Mongolije. To je molitev k Bogu Očetu za mir med vsemi narodi na zemlji. Poglejmo jih!**

5 – PLES - HONG KONG: molitev za mir

6/7 – POGOVOR Z UREDNIKI: “Novice o štafetah po svetu” O štafeti na Filipinih (video posnetek ali fotografije)

Lorena: **Zdaj smo pod odrom, tu je nameščeno naše uredništvo. Tu so Arianna, Ilaria in Paolo, ki prek interneta prejemajo novice štafet z vseh koncev sveta. Ilaria, kako gre?**

Ilaria: Dobro. Bi radi vedeli, kje se je začel Run4unity? V Oceaniji, kjer so 11-12 ur pred nami! Po izračunih naših strokovnjakov je bila v Wellingtonu na Novi Zelandiji ura 16, ko je bila tukaj 6 danes zjutraj. Cilj je bil v parku Waitangi, da bi se spomnili mirovnega podpisa med Veliko Britanijo in domorodci Maori.

Lorena: **Arianna, kakšne novice imaš ti za nas?**

Arianna: Štafetna palica je zdaj izročena v Noumeji v Novi Kaledoniji, kjer je prišlo v eni od mestnih četrti do spopadov med Malezijci in prebivalci otoka Walles, in na otoku Futuna. Potem v Sidneyu, Melbournu in Perthu. Od tu smo poleteli v Azijo. V Seulu v Koreji so tekli po mostu Mapo, ki je postavljen čez reko Han. Tako so povedali, kako želijo, da bi bili Korejci znova zedinjeni. Prišli so v parlament, kjer so izročili sporočilo miru s številnimi zbranimi podpisi. Na Tajskem so se krščanski, budistični in muslimanski otroci srečali v enem od največjih parkov v Bangkoku. Izvedeli smo še, da so tekli za Run4unity tudi v Nepalju ob vznožju Everesta v mestu Katmandu, in še na Filipinih in v

Indoneziji.

Lorena: **Vi, ki imate vse niti v rokah, povejte nam: kje je štafetna palica v tem trenutku, za kateri del sveta moramo navijati?**

Paolo: Pravkar so prišli do cilja otroci na otoku Reunion v Indijskem oceanu. Tečejo v časovnem pasu + 3 ure od Greenwicha, kar zajema države Bližnjega Vzhoda in Afrike. Nekatere države imajo velike težave: tu bi se radi spomnili Libanona, Sirije, Kenije. Tečejo tudi na Madagaskarju v prestolnici Antananarivo in v Rusiji, v Moskvi v mestnem parku in na koncu štafete bodo z mobiteli izročili štafetno palico otrokom s Finske.

Lorena: **Kmalu na svidenje. K vam se bomo vrnili kasneje, da bi bili vedno na tekočem. Vse najboljše!! Cristina, zdaj si ti na vrsti.**

8 – POGOVOR Z ESTEBANOM iz Rosaria in AGUSTINO iz Bahia Blance v ARGENTINI: kako smo se pripravljali za prihod na Run4unity

Cristina **Da, hvala, Lorena! Z nami je Esteban, ki prihaja iz ...**

Esteban: Iz Rosaria, mesta v argentinski pampi.

Cristina: **To je kar daleč od Rima! Povej nam, kako ste se pripravljali na Run4unity?**

Esteban: Eden od največjih izzivov je bilo dobiti denar za potovanje. Pomislite, da je cena moje letalske vozovnice enaka trimesečni plači mojih staršev. Izmislili smo si vse mogoče! Jaz sem se na primer odpovedal potovanju, ki je pri nas običaj za dijake, ki končajo šolo, ker sem razumel, da mi Jezus ponuja nekaj veliko bolj pomembnega za moje življenje. Trdo sem delal vse poletje, da bi prišel: pripravil sem loterijo, delal na vrtu sosedov. Še s prispevkom Otroka za edinost iz Moskve, pa nas je danes tukaj pet.

Cristina: **Ti pa si?**

Augustina: Sem Agustina iz Bahia Blance. Moja dežela se razprostira vse do Ognjene zemlje, ki je najbolj južni del Argentine, blizu južnega tečaja. Da bi lahko prišla, sem prosila svoje sošolke, naj potrkajo na sosedne hiše in zaprosijo za jajce. Ko sem jih zbrala ducat, smo jih prodale. Razumete, da nismo zaslužile veliko! Vendar nam je neko podjetje predlagalo, naj vložimo deset tisoč prospektov v revijo o sladkorni bolezni in tako smo lahko zbrale denar. Tukaj nas je pet, a vsi otroci iz pokrajine so nam pomagali. Zdaj se pripravljajo na Run4Unity v 11 mestih v argentinski Patagoniji in radi bi jih pozdravili!

Cristina: **Hvala vsem! Zdaj pa tamburice, ritem in pesem s Sayo, značilno afro-bolivijsko pesmijo!**

9 – PLES - BOLIVIJA

10 – PREDSTAVITEV PROJEKTA “OBARVAJMO MESTO”

- Cristina:* Hvala bolivijskim otrokom za ta ples. Že nekaj let 'Otroci za edinstvo' razvijamo projekt, ki smo ga imenovali "Obarvajmo mesto".
- Francesco:* Gre za program, ki nam pomaga konkretizirati v naših mestih tisto, kar je Chiara s svojimi prvimi tovarišicami živela v Trentu, ko se je vse začelo.
- Letizia:* Trento je bilo leta 1943 razrušeno zaradi vojne. Hiše, načrti za prihodnost, študij ... vse se je rušilo. Toda Chiara je pred tolikšnim rušenjem še močneje zaznala ideal, ki se ne more porušiti: to je Bog. Bog, ki ga je odkrila kot Očeta, ki brezmejno ljubi vsakega človeka.
- Luca:* Rada bi konkretno odgovorila. Kako? Tako, da ljubi. Potrebno je bilo pomagati revežem, potolažiti tiste, ki so ostali sami ... in v nekaj mesecih je to novo življenje širilo po njihovem mestu.
- Cristina:* Morda v naših krajih ni vojne, a tudi danes je lahko najti sive dele, kjer kraljuje osamljenost, ravnodušnost, krivica ...
- Francesco:* S projektom "Obarvajmo mesto" smo vzeli na muho nekatera okolja, ki so brez barve: sirotišnice, domovi ostarelih, bolnišnice, umazani parki, ki jih je treba očistiti. Na naši internetni strani teens4unity.net je mogoče videti več sto akcij tega projekta v svetu. Da bi razumeli, kaj pravim, se bomo zdaj pogovarjali z Dominicom, ki nam bo povedal, kaj delajo v Tanzaniji.

11 - DOMINIC SANGA – TANZANIJA: Jezus v najbolj osamljenih

Želeli smo prinesiti nekaj ljubezni v naše mesto in izkusili smo nekaj, kar bo za vedno ostalo zapisano v naše srce. Ko smo iskali po vasi starce in potrebne, smo se srečali s starim možem, ki je veljal za čarovnika in zato je bil odrinjen na rob družbe. Zelo je trpel, najprej zaradi tega obrekovanja, o čemer so govorili vsi, potem zato, ker je bil res sam na svetu. Živel je v stari napol porušeni hiši brez strehe, ni imel dovolj obleke, da bi se pokril v hladnem letnem času, niti krožnika ali posode, da bi si kuhal. Uporabljal je samo stare škatle ... Res se je zdelo, da je nor. Ustavili smo se z njim in si ga prizadevali ljubiti, prepričani o Jezusovih besedah v evangeliju, ki pravi: Kar koli ste storili kateremu od teh mojih najmanjših bratov, ste storili meni. Večkrat smo se vrnili, prinesli smo mu hrano, ki pa je ni hotel sprejeti. Ni mogel verjeti, da se kdo zanima zanj zastonj. Naša vztrajnost in ljubezen sta ga na koncu opogumili, da nas je sprejel in izmenjal z nami kako besedo. Ljudje so nas sumničavo opazovali. Vsakič, ko so videli, da gremo k njemu, so nas opozarjali pred njim. Na naše presenečenje pa so se nam kasneje pridružili, kupili so nekaj stvari, ki ji je ta človek potreboval.

Po enem mesecu je njegova majhna in napol porušena hiša postala nekakšna kapela, v kateri smo vedno, ko smo se srečali, čutili močno Jezusovo navzočnost med nami, on pa je delil z nami svoje veselje ali trpljenje. Zdaj je ta gospod na nebu. Odšel je nenadoma, neke noči, in mi vemo, da je odšel srečen in pripravljen na srečanje z Bogom.

12 – POGOVOR IZ STOJNIC POMLADNEGA SEJMA

- Francesco:* Hvala, Dominic. Zdaj se povežimo z Loreno, ki je med stojnicami pomladnega sejma.
- Lorena:* **Tu smo na trgu, kjer je poleg odra še več deset stojnic, ki so jih pripravili otroci iz številnih rimskih šol. Približajmo se eni in pogledjmo, v čem je njihova aktivnost. Kaj delate danes tukaj?**
- Fiera P.* Smo dijaki iz srednje šole Falcone Borsellino iz Rima. V prvi osebi želimo delati za bolj solidaren svet. Zato smo od začetka leta sprejeli projekt 'kulture dajanja', ki zajema številne vidike vsakdanjega življenja: od novih odnosov med nami v razredu, ko smo na primer premagali antipatije ali pomagali sošolcem s težavami, pritegnili smo starše, učitelje in krajevne institucije. Udeležili smo se pomladnega sejma, ki že več let poteka v številnih italijanskih mestih. Sejem je v pripravljanju in prodaji obrtniških izdelkov, denar pa namenjamo za štipendije, s katerimi se lahko otroci naše starosti še naprej šolajo kljub vojni ali revščini.
- Lorena:* **Vi pa ste iz šole ... Zakaj delate to?**
- Fiera P.* Mi želimo živeti kulturo dajanja. Darujemo naše stvari, a prejmemo tudi veliko. Otroci, ki jim pomagamo, nam pišejo pisma. Tako od blizu spoznavamo njihovo kulturo in njihovo življenje, ki je težje od našega. Prevezema nas njihova vedrina, ko se spoprijemajo z določenimi razmerami. Od njih se učimo, da ne izgubljam poguma, da v našem življenju niso toliko pomembne stvari, ki jih imamo. Odkar sodelujemo pri tem projektu, so se spremenili naši odnosi v šoli ... (*primer*)
- Lorena:* **Hvala! Zdaj dajemo linijo odru, kjer vidim skupino Korejcev, ki bo prikazala vojaški ples z imenom Taek Kyon. Pogledjmo, za kaj gre.**

13 – KOREOGRAFIJA, KOREJA

T

14/15 – OBARVAJMO MESTO: pogovor s Tamaro

- Luca:* **Hvala našim korejskim prijateljem! Z menoj je zdaj Tamara iz Jordanije. Pozdravljena, vemo, da si bila med prvimi deklicami, ki so začele rahlo izviren projekt s pomočjo drugih otrok za edinost, ki živijo kulturo dajanja.**
- Tamara:* Da, pred nekaj leti je začelo prihajati v mojo državo vedno več beguncev iz Iraka. Zaradi različnih problemov otrok niso vpisali v šolo in številni so ostali nepismeni. Prišli smo na zamisel, da bi odprli šolo zanje. Poiskali smo prostore, šolske potrebščine, dali na razpolago naše knjige, zanje prosili tudi prijatelje in sorodnike. Po šoli se dvakrat na teden spremenimo iz učencev v "profesorje". Učimo arabsko, angleško, matematiko in naravoslovne vede. Ti otroci so presrečni in radi prihajajo na naše učne ure.
- Luca:* **Ta zunajšolska dejavnost traja že nekaj let, kajne?**
- Tamara:* Da, in ne manjka nam navdušenja zahvaljujoč tudi pomoči, ki jo prejmemo iz drugih razredov iz različnih držav sveta, v katerih se otroci obvezujejo, da podarijo en evr na mesec za svojega sošolca v težavah. S temi oblikami štipendije lahko vsako leto pomagamo številnim iraškim otrokom, med

katerimi so številni muslimani. Pri nas se vsi čutijo ljubljani, želijo se učiti in ne ostati v zamudi. Tudi za nas "profesorje" je prava šola: naučili smo se, da z dajanjem ničesar ne izgubimo, nasprotno, imamo ljubezen drugih, kar je najpomembnejše.

16 - JESUS iz PERUJA: ko se nas bolečina dotakne od blizu

Letizia: **Pozdravljen, Jesus. Ti si Perujec in tudi ti si nekega dne prejel na dom štipendijo, eno od 600 štipendij, ki jih 'Otroci za edinost' pošiljajo v 32 držav, kajne?**

Da, potem ko je podjetje, kjer je delala moja mama, propadlo, se je od danes na jutri denarno stanje moje družine močno spremenilo. Ker ni bilo več denarja za šolanje, sem moral zapustiti šolo in tudi svoje prijatelje. Mama je zaradi teh težkih razmer zbolela. Na začetku sem se vdal v to, a še kot majhen otrok sem se naučil, da ima za nas kristjane bolečina ime: križani in zapuščeni Jezus. Če je on na križu, z bolečino, ki jo je doživljal, še naprej ljubil, lahko to storim tudi jaz zdaj zaradi vsega, kar se je dogajalo v moji družini. Zato sem začel pomagati doma pri majhnih opravilih, prizadeval sem si biti blizu mami, ki se je počasi, počasi pobrala. Čez nekaj dni sem na svoje presenečenje, zahvaljujoč pomoči nekaterim sošolcem, ki so veliko kilometrov stran od mene, prejel eno od štipendij, ki jih vsako leto 'Otroci za edinost' uspejo poslati. Tako sem nadaljeval s šolanjem. Zdaj obiskujem večerno šolo za grafiko, čez dan pa kot številni otroci iz moje dežele delam, da bi si plačal šolanje in pomagal doma.

17 – SKLEP IN DOGOVOR ZA ODDAJO OB 18h

Letizia: Dobro, manjka še nekaj minut do konca tega prvega prenosa. Preden pa se pozdravimo, bi rada spomnila vsa ne geslo, ki smo se ga odločili živeti danes in to pravi: "Vse, kar hočete, da ljudje storijo vam, storite tudi vi njim".

Luca: Tu na Trgu Navona v Rimu in v številnih drugih mestih sveta, kjer tečemo za Run4Unity, si prizadevamo teči tudi v tej, ki je prava tekma v tekmi!

Francesco: Gotovo imamo že veliko izkušenj. Napišimo jih v forum spletne strani run4unity.net. Tako bo veselje enega veselje vseh!!

Cristina: Dobimo se ob naslednjem neposrednem prenosu prek satelita po vsem svetu ob 18h!
Pozdravljeni vsi!

18 – KONEC NEPOSREDNEGA INTERNETNEGA PRENOSA